

har den Betydning, at den stilles til Ministeriets Raadighed for deraf at hve Understøttelse til „Landsvæsenets Fremme“. — Det staaer i Ministeriets Magt at frasælbe alle de tidligere Anvendelser, der have været gjorte deraf, og kun anvende den ubelukkende paa de her omhandlede Punkter.“ Jeg vilde nu, som sagt, aldrig staae i den Formening, at naar der var udstemt 500 Rbd. med Hensyn til Oldenborrelarvernes Udryddelse, 500 Rbd. med Hensyn til Biavl og 500 Rbd. med Hensyn til en Assistent, en Minister saa dog skulde være berettiget til at anvende 1,500 Rbd. i de nævnte Diemed ved at afsnappe paa andre Poster; men jeg veed, at den ærede Rigsdagsmands Foredrag er bleven forstaaet i den Retning, og det finder jeg er ikke rigtigt; jeg troer, at det, som dengang blev httret, sammenholdt med det, der i Aften er blevet httret med Hensyn til Bærstedtsforstanderen, lader en Tvivl tilbage, og jeg vilde ansee det for meget heldigt, om denne Tvivl kunde blive hævet af Udvalget.

Fscherning: Den Sum til Landsvæsenets Fremme, der tidligere stod paa Finantsloven, har ikke været bunden til nogen enkelt Person eller Gjenstand; der er aarlig blevet givet Meddelelse om dens Anvendelse; men disse Meddelelser ere ikke blevne optagne i Finantsloven og have ikke været bindende, Summen har været stillet til Ministerens frie Raadighed. Derfor sagde jeg ogsaa, og jeg formoder, at det findes paa det Sted i Tidenden, som den ærede Minister henvisste til, at det maaskee kunde have været rigtigere, om Summen var bleven nedsat med det hele Belsøb, som disse enkelte Summer udgjøre, og det kun i Betænkningen var blevet forklaret, hvilke Summer man havde meent, hvorved det var blevet endnu tydeligere, at den bevilgede Sum staaer aldeles til Ministerens Raadighed, saa at han kan give den til hvem han vil, ikke blot til dem, der hidtil have faaet, men at han indenfor Grændsen af den bevilgede Sum kan disponere over Pengene til hvem han vil. Det vil ikke være muligt for Revisorerne at paapege den Person, til hvem Midlerne skulde være givne, og som ere eneberettigede til at faae dem og qvittere for dem. Her er Forholdet derimod

ganske anderledes; her foreligger en Paragraph, der nævner ganske bestemte Personer, hvortil denne Sum i sin Totalitet er bunden, og det staaer ikke til Ministeren at sætte andre Personer i Stedet. Hvad nu angaaer den enkelte Person, hvorom der her er Spørgsmaal, saa kunde der tidligere være givet ham en anden. Søn end disse syv hundrede og nogle og tredive Rigsdaler, og Ministeren kunde maaskee have retfærdiggjort det, men nu har Ministeren tillige foreslaaet Bortpenge til den samme Mand, som kun kunne gives under den Forudsætning, at han virkelig iforveien har høvt en accurat saa stor Indtægt. Han er altsaa af Ministeren defineret som udgjørende for en saa stor Deel den Personlighed, der alene var berettiget til at faae disse Penge, og da kun denne Personlighed kan faae disse Penge, saa maae de gaae ud af Totalsummen. Jeg holder mig overbevist om, at netop disse to forskjellige Behandlinger af disse Summer, gjøre Sagen ganske klar. Der hvor der under selve Bevillingen eller i selve Loven er Spørgsmaal om en bestemt Anvendelse, som skal gives en Totalsum i dens Enkeltheder, der kunne disse Enkeltheder ikke forandres, det vil sige, der kan forandres imellem dem, men alle Enkelthederne skulle tages frem; hvor derimod Summen er stillet til Ministeriets Raadighed, og alle de Anthydninger, vi have, kun ere givne til Oplysning i Sagen, der staaer det til Ministeren at gjøre, hvad han vil. Det Samme gjælder f. Ex. om Understøttelser til videnskabelige Formaaels Fremme; der er fra Bevillingens Side kun nogle enkelte af disse Personer for hvem den er bindende, men for den lang overveiende Deel af dem, staaer det til Ministeren at tage fra den Ene og give til den Anden. I Begjæringen nævner man de og det Folk for at oplyse, at man ønsker Understøttelser til dem og derfor vil have Summer forhyret, men selv om der bliver slaaet af paa Summen, kan Ministeren dog give en forhøjet Understøttelse til hvem han vil, idet han kan tage Noget fra de Andre. Der er paa Budgettet som en Levning af Naadesscretariatssaadanne forskjellige Bevillinger, saa til Personer og saa til visse Gjenstande, og de udgjøre en Totalitet, men det er ikke Tilfælde